

Comiat a l'amic Narcís Oliveres

written by Josep Pérez Franco | 7 d'abril de 2018

A la vida succeeixen fets i circumstàncies inesperades. El passat Dilluns de Pasqua, 2 d'abril, va aparèixer en el diari El Punt Avui el darrer article d'en Narcís Oliveres: *Estat de no-dret*. Aquest mateix dia patia un fatal accident domèstic. Precisament el dissabte 7 d'abril teníem programada una visita amb ell a Figueres, en Ramon Munné de *l'Unilateral* i jo mateix. Preteníem fer una anàlisi de la situació i especialment escoltar-lo i recollir el munt de vivències que acumulava. La visita l'hem feta, però per un motiu ben diferent i no previst. Hem anat a donar-li el darrer comiat i hem acompanyat la seva família en aquest tràngol.

Resulta difícil resumir en quatre ratlles les seves característiques humanes i intel·lectuals. En Narcís Oliveres i Terrades era doctor en dret, era un home savi i erudit, amb una notable

formació jurídica, filosòfica i històrica. Va exercir de professor de Dret Públic de Catalunya i Dret Parlamentari a la Universitat de Girona. En l'àmbit polític va ser conseller de la Generalitat de Catalunya, senador i portaveu de CiU al senat espanyol, en l'etapa de la transició. Parlava d'aquella època i dels seus actors amb gran coneixement personal per haver-ne estat un dels protagonistes. Coneixia bé el món polític madrileny.

Va viure amb satisfacció el naixement de *l'Unilateral* i va compartir-ne posicionament. Va oferir la seva col·laboració, que va ser acceptada com tot un luxe. Ha escrit per a *l'Unilateral* dotze articles, que haurem de rellegir pel valor del seu contingut. Per entendre el seu pensament i homenatjar-lo res millor que destacar-ne alguns:

1-Del darrer article, *Estat de no-dret*: “No hi haurà independència si no trenquem amb la legalitat” i l'article finalitza: “En realitat, l'Estat espanyol, si és que existeix com a tal, no ha volgut ser mai un estat de dret i ha utilitzat el concepte com a arma d'opressió i instrument de tirania, és a dir, s'ha comportat com un estat de no-dret”.

2- De l'article del 13-02-2017, *Desobediència civil*: “La democràcia és el poder del poble. Quin poder i quin poble? El poder del poble no és només el d'escollir els governants i representants, és també el de trencar amb les jerarquies instituïdes imposades (...), desobediència civil no és una amenaça per a la democràcia, sinó que constitueix la seva vitalitat”. “Desobeir una llei o una norma no és un acte anodí, insignificant (...). La desobediència serveix per finalitats diverses, també és una manera de revoltar-se contra una visió estàtica d'una organització humana. Com la de l'Estat espanyol”.

Narcís Oliveres

El país ha perdut una ment lúcida i un treballador infatigable per les llibertats de Catalunya.

Tots els que hem gaudit de la seva amistat i hem tingut el goig de tractar-lo, coincidim a destacar-ne la personalitat, la bonhomia, la cordialitat,

l'afecte i l'exquisida educació, poc comuna. Era tot un senyor. Hi ha una expressió anglosaxona que s'escau per definir-lo, era un *gentleman*. Descansi en pau aquest patriota que no veurà realitzat el seu somni de veure el país lliure i independent.